

om, der føres videre fra de danske skatteydere til Grønland.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg er opmærksom på, som hr. Thulesen Dahl oplyste det, at det ikke er noget nyt fra Dansk Folkeparti, for det er blevet sagt før. Det anerkender jeg. Det synes jeg til gengæld ikke det bliver bedre af, for det er også tidligere blevet tilbagevist.

Jeg synes ikke, at hr. Thulesen Dahl besvarede det meget præcise spørgsmål, som hr. Henrik Vestergaard stillede, nemlig at hvis der er tale om selvstyre – og vi forhandler i øjeblikket faktisk med både Færøerne og Grønland om etablering af egentlige selvstyreordninger inden for rigsfællesskabet – kan man jo ikke komme og sige, at så har Danmark en særlig overhøjhed, der gør, at vi kan blande os i de andre rigsdeles interne anliggender.

Jeg vil godt spørge, om det ikke var bedre, at hr. Thulesen Dahl tog til Nuuk og brugte den ytringsfrihed, som jo gælder for alle inden for rigsfællesskabet, til at kritisere, hvis hr. Thulesen Dahl mener, at der er en forkert revisionsopbygning i Grønland. Hvis hr. Thulesen Dahl mener, at der skal indføres en anden revisionsform i Grønland, er han jo velkommen til at rejse til Grønland og propagandere for det synspunkt. Men det er da ikke noget, han kan komme som rigsmyndighed og diktere Grønland.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

De midler, der er på Grønland, og som det grønlandske samfund tilvejebringer selv, kunne jeg ikke drømme om at forlange noget som helst i forhold til, for det er fuldstændig rigtigt, at grønlænderne helt og holdent selv skal finde ud af, hvordan de ønsker at organisere sig, og hvordan de ønsker de bruge de indtægter, de skaffer sig.

Det, vi taler om her, er selvfølgelig noget meget principielt, for det handler om, at vi nu fra dansk side vælger, hvad jeg synes er rigtigt at gøre, at give et større milliardbeløb i tilskud over en årrække til det grønlandske samfund for at hjælpe grønlænderne med at kunne tilvejebringe den service over for deres borgere, som vi også synes er rigtig at kunne tilvejebringe.

Men det er de midler, vi taler om, og det er i den henseende, at vi på vegne af de danske skatteydere med nogen ret kan sige, at vi også vil

have en sikkerhed for, at de penge bliver brugt kvalificeret. Det synes jeg ikke der er noget illegitimt i at foreslå. Det kan hr. Keld Albrechtsen synes er meget principielt forkert, og at vi bare skal sende de milliarder af sted, og så skal vi i øvrigt ikke spørge til, hvordan de bliver brugt. Men det gør man jo alligevel, selvfølgelig gør man det.

Man forhandler jo om, hvilke vilkår der skal være grundlaget for den overførsel. Man forhandler jo om, hvorvidt man skal trække penge ud af beløbet, som så skal øremærkes. Så der er jo dybe forhandlinger om, hvordan vi sikrer, at pengene bliver brugt også ud fra vores vurdering på en så kvalificeret vis som muligt.

Det er rigtigt, at vi så foreslår endnu et element i den række, nemlig at Rigsrevisionen får nogle muligheder for at komme med nogle gode råd, hvad jeg i øvrigt også mener er til gavn for grønlænderne.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg synes stadig væk ikke, at hr. Kristian Thulesen Dahl besvarer det principielle spørgsmål. For jeg kan da være enig i, at hvis vi havde et rigsfællesskab, hvor der var overførsler – det vil der altid være inden for et rigsfællesskab, sådan er det, fordi de forskellige dele i et rigsfællesskab ikke er lige rige; nogle områder er fattigere fra naturens hånd – så er der nødt til at være en udligning. Men hvis det er sådan, at der selvfølgelig bliver overført nogle penge, men de så bliver brugt til f.eks. at føre krig for eller noget andet helt vanvittigt, jamen så er det klart, at så vil det rigsfællesskab jo ikke kunne bestå. Men det er et andet spørgsmål.

Det er jo ikke rigtigt, at vi ikke har mulighed for at se, hvad pengene bliver brugt til. På bl.a. Grønlandsudvalgets rejse var vi jo ude at se, hvad pengene bliver brugt til også i de små bosteder rundtomkring i Grønland, som bl.a. kan opretholdes på grund af, at der er et bloktilskud. Det er jeg helt opmærksom på.

Men det er den måde, hr. Kristian Thulesen Dahl sådan, jeg vil næsten sige på lidt kolonihereagtig vis vil til at gøre sig til overrevisor over det grønlandske samfund, jeg opponerer imod. Det er den tankegang, at vi som den ene del af riget skulle have en særlig rettighed til at blande os i de interne anliggender i den anden del af riget. Det var blot det, men jeg er ikke sikker på, at hr. Kristian Thulesen Dahl helt forstår, hvori